

РЕШЕНИЕ

№ 29097

гр. София, 20.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 12.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Ана Методиева

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **4821** по описа за **2026** година докладвано от съдия Ана Методиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на Д. З. П., подадена чрез адв. К. Г., срещу Решение № 772 от 04.03.2026 г., постановено по АНД № 10043/2025 г. по описа на Софийски районен съд, с което е потвърдено Наказателно постановление № СО-ОД-Д-25-25КС-350/12.06.2025 г., издадено от кмета на Столична община, като същото е изменено в частта относно размера на наложеното административно наказание. С наказателното постановление на касатора е наложено административно наказание „глоба“ за нарушение на чл. 29а, ал. 1, т. 20 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община.

В касационната жалба се поддържа, че решението на Софийския районен съд е неправилно, постановено при нарушение на закона и при съществено нарушение на процесуалните правила. Поддържа се, че проверката е извършена в частен имот, а не на улица, булевард или път от уличната мрежа на Столична община, поради което се оспорва приложимостта на Наредбата за организация на движението на територията на Столична община към описаното деяние. Касаторът сочи още, че не е обсъдено обстоятелството, че констативният протокол е съставен на 20.05.2025 г. в 10:25 часа, а АУАН — в 12:10 часа, поради което в акта не е посочен констативният протокол. Навежда се довод и за разминаване между описанието на фактическата обстановка в АУАН и в наказателното постановление. Поддържа се, че по този начин фактическата обстановка е изменена, а наказващият орган е въвел заблуждаващо твърдение за начина на установяване на нарушението. В жалбата се излагат и доводи за недоказаност на съставомерните факти. Твърди

се, че свидетелят Д. е заявил, че лично не е присъствал при проверката, тъй като е пилот на дрона, а впоследствие е заснел товарния автомобил и е отишъл да се подпише като свидетел. Според касатора това потвърждава, че снимките не могат да се приемат като относими към твърдяното деяние, тъй като по тях липсват данни кога, в кой ден, час и на кое място са заснети. Поддържа се още, че свидетелят Р. е заявил, че е видял камиона „пълнен“, но това не е достатъчно, за да се установи характерът на товара. Според касатора не е проверено какъв е товарът, а не във всички случаи на транспортиране на земни маси е необходимо направление, тъй като изискването е свързано с транспортиране на строителни отпадъци и земни маси от строителни дейности. Навежда се довод, че видът на транспортираната земна маса е от решаващо значение за преценката дали е налице нарушение, но такова установяване не е направено.

Прави се искане за отмяна на решението на СРС и отмяна на наказателното постановление. Касаторът се представлява от адв. Г..

Ответникът по касационната жалба оспорва жалбата като неоснователна. В депозирания по делото писмен отговор излага фактите по делото, като поддържа, че нарушението е доказано от събраните писмени и гласни доказателства, включително от показанията на разпитаните свидетели и приложения снимков материал.

Прави искане касационната жалба да бъде оставена без уважение, а решението на СРС — потвърдено.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, становищата на страните и провери обжалваното съдебно решение с оглед правомощията си по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима – подадена е в срока по чл. 211 АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, от надлежна страна и срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт.

За да постанови обжалваното решение първоинстанционният съд е приел от фактическа страна следното:

На 20.05.2025 г. около 10:25 часа при извършена проверка от служители на Столичен инспекторат е установено, че Д. З. П. управлява товарен автомобил марка „Волво ФМ“ с рег. [рег.номер на МПС] , като навлиза в поземлен имот в локалното платно на [улица], западно от гараж „К.“, натоварен със земни маси, като в транспортното средство е липсвало на разположение копие от издадено направление за обектите, от които се изпълняват дейностите по транспортиране. За установеното нарушение е съставен АУАН № 25-25КС-350/20.05.2025 г., въз основа на който е издадено процесното Наказателно постановление № СО-ОД-Д-25-25КС-350/12.06.2025 г. от кмета на Столична община.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, от правна страна Районният съд е приел, че АУАН и наказателното постановление са издадени от компетентни органи, в предвидените от закона срокове и при спазване на изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Съдът е счел, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да ограничават правото на защита на санкционираното лице. По съществото на спора СРС е приел, че от показанията на свидетелите и от приложените писмени доказателства се установява извършването на нарушението, като е счел, че жалбоподателят е управлявал товарния автомобил, натоварен със земни маси, без в превозното средство да се намира изискуемото копие от направление. С тези мотиви районният съд е потвърдил наказателното постановление, като го е изменил единствено относно размера на наказанието.

Решението е правилно.

Настоящият касационен състав, след извършената проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, намира, че не са налице пороци, водещи до нищожност или недопустимост на обжалвания съдебен акт. Не са налице и касационни основания за неговата отмяна по чл. 348, ал. 1 НПК, приложим по силата на препращащата разпоредба на чл. 63в ЗАНН.

Правилен е изводът на въззивния съд, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, в законоустановените срокове и при спазване на изискванията за форма и съдържание на АУАН и НП. В акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление са индивидуализирани нарушителят, датата, часът, мястото на извършване на нарушението, управляваното моторно превозно средство, фактическото поведение, прието за съставомерно, както и нарушената правна норма. Описанието на деянието позволява на санкционираното лице да разбере за какво нарушение е ангажирана административнонаказателната му отговорност и да организира защитата си. Ето защо не се установява нарушение на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, което да е довело до ограничаване правото на защита.

Неоснователно е възражението на касатора за съществено разминаване между фактическото описание в АУАН и това в наказателното постановление. И в двата акта административнонаказателното обвинение е очертано по един и същ начин от гледна точка на релевантните признаци на състава — на 20.05.2025 г., около 10:25 часа, в [населено място], район „М.“, в района на [улица], западно от гараж „К.“, Д. 3. П. е управлявал товарен автомобил „Волво ФМ“ с рег. [рег.номер на МПС], натоварен със земни маси, без в транспортното средство да се намира копие от издадено направление. Обстоятелството, че в АУАН е посочено използването на техническо средство – дрон, а в наказателното постановление фактическото описание е възпроизведено без същото акцентиране върху начина на първоначално наблюдение, не представлява изменение на обвинението. Техническото средство е използвано като способ за наблюдение и документиране на движението на товарните автомобили, но не променя съществените факти относно времето, мястото, субекта и изпълнителното деяние. Не е налице въвеждане на ново обвинение, различно изпълнително деяние или нови съставомерни факти, които да са поставили касатора в невъзможност да разбере предмета на санкциониране.

Неоснователно е и възражението, че съставянето на констативен протокол след първоначалното установяване на нарушението опорочава административнонаказателното производство. Констативният протокол не замества АУАН и не очертава самостоятелно административнонаказателното обвинение, а представлява доказателствен документ, подлежащ на преценка заедно с останалите събрани доказателства. Законът не изключва възможността установените при проверката факти да бъдат документиран и с последващ протокол, стига съдът да извърши преценка на неговата доказателствена стойност в съвкупност с останалия доказателствен материал. В случая изводите на въззивния съд не се основават единствено на констативния протокол, а и на показанията на разпитаните свидетели и останалите писмени доказателства.

По съществото на спора районният съд правилно е приел, че нарушението е доказано. Към датата на твърдяното нарушение е приложима редакцията на чл. 29а, ал. 1, т. 20 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община, съгласно която се забранява липсата на разположение на копие от издадените направления на обекти, от които се изпълняват дейности по транспортиране на строителни отпадъци, както и в транспортните средства, с които се осъществява транспортирането. Разпоредбата е част от уредбата, насочена към осигуряване на контрол върху дейностите по транспортиране на строителни отпадъци и земни маси, както и към

предотвратяване на нерегламентираното им изхвърляне, натрупване и разпиляване на територията на общината. Граматическото и систематичното тълкуване на нормата налага извод, че задължението за наличие на копие от издаденото направление се отнася както до обектите, от които се извършва транспортирането, така и до транспортните средства, с които то се осъществява. Липсата на копие в транспортното средство представлява самостоятелно релевантно обстоятелство за осъществяване на състава, доколкото именно чрез наличието на този документ при транспорта се осигурява възможност за ефективен текущ контрол върху произхода, маршрута и правомерното транспортиране на строителните отпадъци и земните маси. Обратното тълкуване би обезсмислило изискването копие от направлението да се намира и в самото транспортно средство, тъй като при проверка на пътя контролните органи следва да могат непосредствено да установят дали конкретният превоз се осъществява въз основа на издадено направление.

Неоснователно е възражението, че за съставомерност е било необходимо наказващият орган да доказва и липсата на копие от направление на самия обект. Наказателното постановление не е издадено за липса на копие на обекта, а за липса на копие в транспортното средство при извършване на транспортиране. Така очертаното изпълнително деяние съответства на съдържанието на приложимата разпоредба и не води до неяснота на обвинението.

От събраните по делото доказателства се установява, че на посочената дата и място касаторът е управлявал товарен автомобил, натоварен със земни маси, и при извършената проверка не е представил копие от издадено направление. Тези факти се подкрепят от показанията на разпитаните свидетели, които въззивният съд е кредитирал като последователни, логични и съответстващи на писмените доказателства. Обстоятелството, че един от свидетелите е участвал в проверката като оператор на безпилотна летателна система и не е присъствал при всеки последващ етап от физическата проверка, не обезсилва доказателствената съвкупност. Неговите показания са относими към наблюдението на движението на товарните автомобили и начина на документиране, докато липсата на копие от направление е установена при проверката на място от компетентните служители.

Неоснователен е доводът, че видът на товара е останал недоказан. В административнонаказателното производство не е необходимо във всички случаи характерът на превозвания материал да бъде установяван чрез експертиза или лабораторно изследване. Когато става въпрос за земни маси, тяхното установяване може да бъде извършено чрез непосредствени възприятия на контролните органи, съпоставени със снимковия материал, мястото на проверката и конкретния контекст на извършваната специализирана акция. По делото не са събрани доказателства, които да оборват извода, че товарът представлява земни маси, нито е въведена конкретна противоположна фактическа версия относно различен произход или различен характер на превозвания материал. При тези данни въззивният съд правилно е приел, че този съставомерен факт е доказан.

Неоснователно е и възражението на касатора, че административнонаказващият орган е следвало допълнително да установява конкретния произход на всяка земна маса и пряката ѝ връзка със строителна дейност. В случая проверката е извършена в рамките на специализирана контролна акция по установяване на нерегламентирано транспортиране и изхвърляне именно на строителни отпадъци и земни маси, а събраните доказателства не сочат на алтернативен произход на товара. Събраната доказателствена съвкупност е достатъчна, за да обоснове извода, че установените факти попадат в приложното поле на чл. 29а, ал. 1, т. 20 НОДТСО.

Неоснователно е и възражението, че проверката е извършена в частен имот и поради това Наредбата за организация на движението на територията на Столична община е неприложима.

Нарушението не се изчерпва с пребиваването на превозното средство в конкретен поземлен имот, а се състои в транспортиране на земни маси с товарен автомобил без налично копие от издадено направление в транспортното средство. От значение е, че транспортирането се осъществява на територията на Столична община и попада в предметния обхват на контролната уредба, насочена към движението и транспортирането на строителни отпадъци и земни маси. Доводът за правния статут на имота не разколебава извода за приложимост на нарушената разпоредба, тъй като задължението за наличие на копие от направление в транспортното средство е свързано с осъществявания транспорт, а не единствено с характера на мястото, където превозното средство е било спряно или проверено.

Макар мотивите на въззивния съд по част от възраженията да са лаконични, от съдържанието на съдебния акт се установява, че съдът е формирал ясна вътрешна убеденост относно релевантните факти и е обсъдил доказателствата в степен, достатъчна за осъществяване на касационен контрол. В случая възраженията на касатора не разкриват съществени процесуални нарушения при издаване на АУАН и наказателното постановление, нито недоказаност на нарушението.

Не е налице и неправилно приложение на материалния закон. Установеното поведение попада в хипотезата на чл. 29а, ал. 1, т. 20 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община в приложимата към датата на нарушението редакция. Липсата на копие от издадено направление в транспортното средство при транспортиране на земни маси осъществява състава на нарушението, за което правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора. Като е достигнал до извод за законосъобразност на наказателното постановление и го е потвърдил, изменяйки го единствено относно размера на наложеното наказание, Софийският районен съд е постановил правилен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XIX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 772 от 04.03.2026 г., постановено по АНД № 10043/2025 г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: